

за него одръ, и тръпезъ, и сѣдалище, и свѣтлникъ, за да свраща тамъ, когато дохожда при насъ. И единъ день дойде тамъ, и свържъ въ горницъ-тъ, та спа тамъ. И рече на Гіезія слугъ-тъ си: 11 Повыкай тѣзи Сунамкж. И повика ихъ 12 и тя застанъ прѣдъ него. И рече му: Речи и сега: Ето, ты зѣ всички тѣзи грѣхы за насъ: що да ти направимъ? имашъ ли нѣщо да речешъ на царя, или на военачалника? А ты отговори: Азъ живѣихъ 13 между людѣ-тъ си. И рече: Що да направимъ за неихъ? А Гіезій отговори: Наистинъ ты нѣма чадъ, а мѣжъ и е 14 старъ. И рече: Повыкай ихъ. И когато ихъ 15 повика, ты застанъ при врата-та. И Елисей рече: До годинъ въ това врѣме 16 ще имашъ сынъ въ обятія-та си. А ты рече: Не, господине мой, человекъ Божій, 17 не лъжи рабъ-тъ си. И жена-та зачнъ, и роди сынъ до годинъ-тъ въ онова врѣме което и рече Елисей.

18 И когато порастнъ дѣте-то, излѣзе въ единъ день къмъ бащъ си, при жетвари- 19 тѣ. И рече на бащъ си: Глава-та ми, глава-та ми! А той рече на момче-то: 20 Занесъ го при майкж му. И зѣ го, та го занесе при майкж му, и сѣдъ на колѣна- 21 та ѝ до пладне, и умръ. И възлѣзе, та го тури да лѣжи на одръ-тъ на Божій-тъ 22 человекъ, и затвори го, и излѣзе. И повика мѣжъ си, и рече: Проводи ми, мо- 23 лѣхъ, одного отъ момчета-та, и единъ отъ ослицы-тъ, за да тичамъ при Божій-тъ 24 человекъ, и да ся вържъ. А той рече: Защо отивашъ ты днесъ при него? не е новъ мѣсець, нито сѣбботъ. А ты рече: 25 Миръ. Тогазъ ослѣда ослицы-тъ, и рече на рабъ-тъ си: Върви, и напредувай: не забавай поради мене караніе-то, освѣнъ 26 ако ти заповѣдамъ. И тържъ та отиде при Божій-тъ человекъ въ горъ-тъ Кармилъ. И като ихъ видѣ Божій-тъ человекъ 27 отъ далечъ, рече на Гіезія слугъ-тъ си: Ето онаи Сунамка! Сега прочее, тичай 28 да ихъ посрѣщнешъ: и речи и: Добръ ли си? Добръ ли е мѣжъ ти? Добръ ли е дѣте-то? А ты рече: Добръ. А когато 29 дойде при Божій-тъ человекъ въ горъ-тъ, хванъ ся за нозъ-тъ му: а Гіезій ся приближи за да ихъ оттегли. Но человекъ-тъ Божій рече: Остави ихъ; защото ду- 30 ша-та ѝ е прѣогорчена въ неихъ; и Господъ 31 скры тѣхъ отъ мене, и не ми яви. А ты рече: Да ли искахъ сынъ отъ господаря 32 си? не рѣкохъ ли: Не мя лъжи? Тогазъ рече на Гіезія: "Прѣпаша чрѣсла- 33 та си и земли тоягъ-тъ ми въ рѣкж, та

иди: ако срѣщнешъ человекъ, да го не поздравивъ: и ако тя поздравилъ нѣкой, да му не отговоришъ: и "тури тоягъ-тъ ми 30 вързъ лице-то на дѣте-то. А майка-та на дѣте-то рече: "Живъ Господъ, и жива 31 душа-та ти, не щъ да тя оставихъ. И станъ та отиде велѣдъ неихъ. А Гіезій отиде прѣдъ тѣхъ, и тури тоягъ-тъ вързъ ли- 32 це-то на дѣте-то; но ни гласъ, нито слушаніе. За това ся вържъ да го посрѣщне, и му извѣсти, и рече: "Не ся събуди дѣ- 33 те-то. И когато влѣзе Елисей въ домъ-тъ, ето дѣте-то мъртво, положено на одръ-тъ му. "Влѣзе прочее, та затвори 34 врата-та слѣдъ тѣхъ си двамина-та и "по- моли ся Господу. И възлѣзе, та лѣгнъ вързъ дѣте-то, и тури уста-та си вързъ уста-та му, и очи-тъ си вързъ очи-тъ му, и рѣцъ-тъ си вързъ рѣцъ-тъ му: и "про- 35 стрѣ ся вързъ него: и стопли ся плѣть-та на дѣте-то. Послѣ ся оттегли, та ходише въ домъ-тъ кога тукъ и кога тамъ: и въз- 36 лѣзе пакъ, та "р ся прострѣ вързъ него: и дѣте-то кыхнъ до седмъ пакъ, и отвори 37 дѣте-то очи-тъ си. Тогазъ выкихъ Гіезія, и рече: Повыкай тѣзи Сунамкж. И по- 38 выка ихъ: и когато влѣзе при него, рече ѝ: Земи сына си. И тя влѣзе, и паднъ на нозъ-тъ му, та ся поклони до земѣ- 39 тж, и "дигнъ сына си, та излѣзе.

40 А Елисей ся вържъ въ Галгалъ: и ѣмаше гладъ въ земѣ-тъ: и сынове-тъ на пророцы-тъ "сѣдѣхъ прѣдъ него: и рече на слугъ-тъ си: Тури голѣмый-тъ котелъ, та свари вариво за сынове-тъ на 41 пророцы-тъ. И излѣзе единъ на поле-то за да набере зеленище, и намѣри диво растеніе, и набра отъ него дивы тыквич- 42 кы та напълни дрехъ-тъ си, и като ся вържъ срѣзъ ѣмъ въ котелъ-тъ на вариво- 43 то, понесе не ѣмъ познахъ. Послѣ насы- пахъ на человекъ-тъ да ядѣтъ: и като ядохъ отъ вариво-то, извикахъ, и реко- 44 хъ: Человекъ Божій, "смъртъ има въ ко- телъ-тъ. И не могахъ да ядѣтъ. А той рече: Донесете брашно. И "хвърли го въ котелъ-тъ. Сетнѣ рече: Сыни на людѣ- 45 тѣ, да ядѣтъ. И нѣмаше нищо лошо въ котелъ-тъ.

46 И дойде единъ человекъ отъ "Ваалса- лисъ "та донесе на Божій-тъ человекъ хлѣбъ отъ начатки-тъ, двадесетъ ечиме- ны хлѣба, и прѣсны класове жито, въ врѣщце-то си. И рече: Дай на людѣ-тъ 47 да ядѣтъ. И слуга-та му рече: "Що? да турихъ ли това прѣдъ сто человекъ? А той рече: Дай на людѣ-тъ, да ядѣтъ; за- 48 что така говори Господъ: "Ще ядѣтъ,

д Быт. 18; 10, 14.

е Ст. 28.

ж Гл. 2; 25.

з Ст. 16.

и 3 Пар. 18; 46. Гл. 9; 1.

і Лук. 10; 4.

к Виж. Исх. 7; 19. 14; 16. Гл.

2; 8, 14. Дѣян. 19; 12.

л Гл. 2; 2.

м Иоан. 11; 11.

н Ст. 4. Мар. 6; 6.

о 3 Пар. 17; 20.

п 3 Пар. 17; 21. Дѣян. 20; 10.

р 3 Пар. 17; 21.

с Гл. 8; 1, 5.

т 3 Пар. 17; 23. Евр. 11; 35.

у Гл. 2; 1.

ф Гл. 8; 1.

х Гл. 2; 3. Лук. 10; 39. Дѣян.

22; 3.

и Исх. 10; 17.

ж Виж. Исх. 15; 25. Гл. 2; 21.

5; 10. Иоан. 9; 6.

и 1 Пар. 9; 4.

и 1 Пар. 9; 7. 1 Кор. 9; 11.

Гал. 6; 6.

з Лук. 9; 13. Иоан. 6; 9.

и Лук. 9; 17. Иоан. 6; 11.